

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.423/2012/7.szám

A Kúria a dr. Bratu Tamás ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (1024 Budapest, Keleti Károly utca 24.) alperes ellen, erdőgazdálkodási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe a személyesen eljáró **I.rendű alperesi beavatkozó I. rendű (I.rendű alperesi beavatkozó címe)** és **II.rendű alperesi beavatkozó II. rendű (II.rendű alperesi beavatkozó címe)** beavatkozók az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak, a Miskolci Törvényszék 2012. április 12. napján kelt 12.K.21.391/2011/14. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Miskolci Törvényszék 12.K.21.391/2011/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Az I. és II. rendű alperesi beavatkozók, **Sz.A.** és **H.B.**, mint a Hernádvécse ... helyrajzi számú ingatlan társtulajdonosai, 2010. május 10. napján bejelentették, hogy a felperes az 5K erdőrészleten 2010. május 9. napján fakitermelést végzett, melynek során több akácfát kivágott. Az Encsi Rendőrkapitányság rendőrei 2010. május 10. napján megjelentek a Hernádvécse ... helyrajzi számú ingatlanon, ahol 8 db 10 cm, 21 db 20 cm, 24 db 25 cm, 14 db 30-35 cm tőátmérőjű, frissen kivágott akácfát találtak. A helyszínen jelenlévő **Á.Gy.**, **M.I.** és **Sz.F.** elmondták, hogy a Hernádvécse ... helyrajzi számú földrészleten a felperessel 2010. május 9. napján fakitermelést végeztek. A felperes a rendőrök részére a 14.3/2207/1/2009. számú termelési engedélyt bemutatta, a jogsértés tényét nem ismerte el, arra hivatkozva, hogy a részére kiadott

engedélyen nem szerepel a perbeli időszak termelési tilalomként.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2010. május 27. napján, a felperes egyéb okból való távolmaradása folytán a felperes jelenléte nélkül, helyszíni ellenőrzést tartott, melyről készült 14.3/2623/5/2010. számú jegyzőkönyv értelmében megállapításra került, hogy a fakitermelés kizárólag a Hernádvécse ... helyrajzi számú földrészlet 5K tervjelű erdőrészletét érintette. A jegyzőkönyv mellékletét képezi a feljelentés adatain alapuló „Fatömegbecslési jegyzőkönyv”, melynek értelmében 8 darab 8 méter magasságú, összesen 0,24 m³ köbtartalmú, 21 darab, egyenként 13 méter magasságú, összesen 2,94 m³ köbtartalmú, 24 darab, egyenként 15 méter magasságú, összesen 5,28 m³ köbtartalmú és 14 darab, egyenként 16 méter magasságú, összesen 5,32 m³ köbtartalmú fa kivágására került sor.

A felperes, **Á.Gy.**, **Sz.F.** és **M.I.** 2010. június 11. napján az elsőfokú hatósághoz benyújtott nyilatkozatukban kijelentették, hogy a Hernádvécse ... helyrajzi számú 5K jelű erdőrészletben 2010. május 1. napja után élő akácfát nem vágtak ki.

Az elsőfokú hatóság 2010. június 24. napján kelt 14.3/2900/4/2010. számú határozatával a felperest 13.980 forint erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 74. § (4) bekezdésében foglaltak megsértése miatt, az Evt. 107. § (1) bekezdés e) pontja alapján. Az elsőfokú hatóság határozatát az erdőtulajdonosok bejelentésére, a rendőrségi feljelentésre és a helyszíni ellenőrzésen megállapítottakra alapította, kitérve arra, hogy a felperes, **Á.Gy.**, **Sz.F.**, **M.I.** 2010. június 11. napján benyújtott nyilatkozata teljességgel ellentmond a rendőrségi feljelentésben foglalt **Á.Gy.**, **M.I.** és **Sz.F.** által tett nyilatkozatoknak. Az elsőfokú hatóság a kivágott fatömeget 13,78 brm³-ben állapította meg, figyelemmel a rendőrségi feljelentésben foglalt tőátmérőkre, valamint az erdőrészletben írt magasságadatokra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2010. szeptember 21. napján kelt 04.4/10546-4/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, arra hivatkozva, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (4)-(6) bekezdései alapján az elsőfokú hatóság megalapozottan döntött. Elfogadta, hogy a helyszíni rendőri intézkedés alkalmával a rendőrök az érintett személyek adatait és nyilatkozatait nem jegyzőkönyvben rögzítették, hanem arra később, a hivatali helyiségben a feljelentés tárgyú iratban került sor. Határozatának indokolásában kitért arra, hogy **Á.Gy.** az erdőgazdálkodó felperes szakszemélyzeteként, pontosan

tisztában volt azzal, hogy egy nappal korábban kinek a megbízásából, kivel, hol és milyen tevékenységet végzett. Rögzítette, hogy a rendőri intézkedésre is azért került sor, mert a terület egyik tulajdonosa bejelentéssel élt. Mindezek alapján **Á.Gy.** és társainak a fakitermelést követően egy hónappal később tett nyilatkozatával szemben áll a saját korábbi nyilatkozata és a tulajdonosok nyilatkozata is, így azt nem fogadta el.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperesi határozat ellen, kérve annak elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. Keresetében arra hivatkozott, hogy 2010. május 1. napját követően fakitermelést nem végzett és nem is végeztetett, tekintettel a kedvezőtlen időjárásra. Azzal is érvelt, hogy az elsőfokú hatóság határozatának indokolásában maga rögzítette, hogy a kitermelt fák vonatkozásában a kitermelés idejét nem lehetett megállapítani, melyet követően az elsőfokú hatóság csak 2010. május 27. napján folytatott helyszíni ellenőrzést, melynek során szintén rögzítették, hogy a termelés idejét nem lehet megállapítani. Mindezek alapján jogszabálysértő a határozat, ugyanis sem a kitermelés ideje, sem annak mennyisége egyértelműen nem bizonyított.

Az elsőfokú bíróság a peres eljárás során tanúként hallgatta ki a feljelentést készítő rendőröket (**J.Z.** és **V.I.**), továbbá tanúként hallgatta ki **Á.Gy.**-t, valamint meghallgatta az I. és II. rendű beavatkozókat, melyet követően jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Arra hivatkozott, hogy **J.Z.** és **V.I.** hangsúlyozták, hogy friss kitermelésről volt szó, mivel a fákon lévő lombkorona még nem volt elszáradva, továbbá, hogy a meghallgatott I. és II. rendű beavatkozók a fakitermelés időpontját május 1. napja utáni időpontra tették. Ítéletében rámutatott arra, hogy a felperes, valamint **Á.Gy.**, **Sz.F.** és **M.I.** egyszerű okirati formában, 2010. június 9. napján kelt nyilatkozata nem alkalmas a helyszíni ellenőrzést végző rendőrök közokiratnak minősülő feljelentésében foglaltak megdöntésére. A rendőri feljelentés, mint közokirat, és az ezen közokiratot kiállító személyek nyilatkozatával szemben, melyet a feljelentést előterjesztő és a helyszínen járt I. és II. rendű alperesi beavatkozók vallomása is alátámasztott, nem foghatott helyt a felperes és a rendőri feljelentésben, mint közokiratban még ellentétesen nyilatkozó személyek írásbeli nyilatkozata. Arra is hivatkozott, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a fakitermelésre a tilalmi időszak kezdetét, azaz 2010. május 1. napját megelőzően került sor.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára

kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdését. Azzal érvelt, hogy 2010. május 1. napját követően fakitermelést nem végzett és nem is végeztetett, a kitermelés áprilisban történt és az esőzések miatt a kivágott fák friss állapotban maradtak. Arra is hivatkozott, hogy **Á.Gy.**, **M.I.** és **Sz.F.** semmilyen jegyzőkönyvet nem írtak alá, sőt később külön nyilatkozatban rögzítették, hogy kitermelést nem végeztek. Az elsőfokú hatóság a 2010. május 27. napján folytatott helyszíni ellenőrzés eredménye alapján maga állította, hogy nem lehet megállapítani a kitermelés idejét és annak mennyiségét, melyre tekintettel a kitermelés ideje és annak mennyisége nem bizonyított, és a tanúk vallomása alapján sem volt megállapítható, hogy a kitermelés pontosan mikor történt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy a felperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és ezen tényállás jogi értékelésének helytálló voltát vitatta, azt állítva, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelését nem megfelelően végezte el.

A következetesen kialakult bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg, a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem logikátlan vagy iratellenes - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. A felperes felülvizsgálati kérelme alapján ilyen körülmény fennállását a Kúria nem észlelte, ezért nem látott indokot a felülmérlegelésre.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az

alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A peres eljárás során a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítás a felperest terhelte. A felperes mind a keresetében, mind pedig a felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy 2010. május 1. napját követően nem végzett és nem is végeztetett fakitermelést, a kitermelés áprilisban történt. A felperes azonban ezen állítását a peres eljárás során nem bizonyította, ez okból pedig a felperes a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján viselni köteles az állításai bizonyíthatatlanságának következményeit.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes, **Á.Gy.**, **Sz.F.** és **M.I.** egyszerű okirati formában 2010. június 9. napján kelt azon nyilatkozata, mely szerint a perbeli erdőrészletben 2010. május 1. napja után nem vágtak ki akácfát, nem alkalmas a helyszíni ellenőrzést végző rendőrök Pp. 195. §-a folytán közokiratnak minősülő feljelentésében foglaltak megdöntésére, annál is inkább, mert a rendőri jelentést az I. és II. rendű alperesi beavatkozók nyilatkozata is alátámasztotta, továbbá mert a felperes mellett a 2010. június 9. napján kelt nyilatkozatot aláírók (**Á.Gy.**, **Sz.F.** és **M.I.**) korábban ellentétes nyilatkozatot tettek.

Alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy arra figyelemmel is jogszabálysértő a határozat, mert sem a kitermelés idejét, sem annak pontos mennyiségét nem lehetett megállapítani. A Kúria kiemeli, hogy a per során a tanúként kihallgatott **J.Z.**, **V.I.**, továbbá az alperesi beavatkozók - a közigazgatási eljárás során keletkezett iratokban foglaltakkal egyezően - a fakitermelés időpontját egybehangzóan május 1. napja utáni időpontra tették, a fakitermelés mennyisége pedig a „Fatömegbecslési jegyzőkönyv”-ben és annak alapján a határozatokban pontosan megállapításra került (13,78 brm³), annak alapjául az elsőfokú hatóság a rendőri feljelentésben foglalt töltmérő adatokat, továbbá az erdőtervben írt magasságadatokat vette figyelembe, mellyel szemben szintén a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, a felperes azonban a kitermelt fa mennyisége tekintetében sem cáfolta eredményesen a határozatban foglaltakat.

E körben emeli ki a Kúria, hogy a felperes nem volt elzárva attól, hogy a hatóság által tartott helyszíni szemlén jelen legyen, a hatóság által megállapítottakra, így éppen a fakitermelés mennyiségére észrevételt tegyen, azt tartalmában kifogásolja, ezen jogával azonban a felperes a közigazgatási eljárás során nem élt. A felperes a helyszíni szemlén készített „Fatömegbecslési jegyzőkönyv”-vel szemben, mely a kitermelt fa köbtartalmát meghatározta, észrevétellel, kifogással, ellenbizonyítással nem élt, annak ellenére, hogy azt az elsőfokú hatóság részére

megküldte, a felperes azonban arra vonatkozóan mindösszesen egy egyszerű okirati formájú, a fakitermelés tényét tagadó nyilatkozatot nyújtott be, mely azonban a jegyzőkönyvben foglalt fakitermelés mennyiségének cáfolataul nem fogadható el.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervezstes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni a felülvizsgálati illetéket, melynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem nyújtott be, érdemi munkát nem végzett, részére a perköltség megállapítását ez okból mellőzte a Kúria.

Budapest, 2013. február 27.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró